

NED TRAPPENE TIL DEN TYSKE SOLDATKIRKEGÅRDEN I PTURPARKEN.

PROPAGANDA: I temamagasinet «Kampf um Norwegen» fra sommeren 1940 ble den nye æreskirkegården på Ekeberg presentert for tyske lesere i Norge – og i Tyskland. På en av sidene blir alle sentrale tyske gravsteder i Norge angitt.

I TYSKLAND

**Asbjørn
Svarstad**

asbs@dagbladet.no

«**V**i tyskere skal ligge høyt og fritt», utbrøt den uniformskledde mannen på feilfritt norsk. Eberhardt Günther Kern hadde bodd i Norge i mange år og tidlig blitt en begeistret tilhenger av Hitler. Fram til 1937 fikk språklæreren lov til å bekle posisjonen som nazipartiet NSDAPs «ortsgruppeneleiter» i Oslo – til han hadde lagt seg ut med alt som kunne krype og gå av norske og tyske nazister. Nå kunne han plutselig dele ut ordre til nordmennene – og det gjorde han i et stemmeleie som ikke etterlot tvil om hvem som ville få siste ord i saken. Forslag om alternative plasseringer på Huseby, Sogn eller Grefsen ble foraktelig feid av bordet.

FLØT MED TYSKE LIK

Det tyske angrepet på Norge den 9. april 1940 hadde kostet mer enn de tyske organisatorene på forhånd hadde forestilt seg. Bare under senkningen av slagskipet Blücher mistet 840 soldater livet. Likene ble som regel gravd ned der de fløt i land. Etter at kampene var over ble de mange provisoriske gravstedene rundt omkring i landet åpnet – og de døde tatt til nærmeste tyske krigskirkegård.

Den største og viktigste æreslunden skulle ligge vakkert plassert med utsikt over Oslofjorden. På Svenskesletta ved Jomfrubråten ville tyske sørgende – og norske forbigående – få se hvordan det Stortyske Riket hedrer sine falne.

Avisa «Deutsche Zeitung in Norwegen» skrøt av at Ekeberg – med sine 950 dekar – ville bli den største begravelseplassen i landet. Tegningene etterlot ingen tvil om at her skulle det gjenskapes en atmosfære av partidagene i Nürnberg og OL-Stadion i Berlin. Det den tyske propagandaavisa ikke meldte, var at behovet allerede var skrikkende. Da 250 mann fra Blücher den 16. april ble stedt til hvile på Vestre Gravlund, måtte

N PÅ EKEBERG